

Publicerad 2013-08-19 09:31 av den nakna poeten

den obehagligast minnet i från mitt liv !

jag är i från Åkersberga jag är född 1971 och om det minne jag vill berätta sträcker sej nog till baka till 1975-76 och md allt jag har gått igenom i mitt liv 21 fängelse

straff visligen mindre men en då lite fler häktningar och lika många arresteringar det hinner komma många tankar och sorgsna känslor och känslan ut att alltid vara

ensam och bortglömd finns där ständigt påminnande min kära mor fanns alltid där alltid med brev pengar och sin närhet hon gjorde allt för mej jag skäms för mitt liv

på det sätt att jag aldrig fyllde upp hennes hopp om att jag skulle få den ena tummen ur munnen och den andra ur mitt feta arsle och ta ett jobb och min kära far alltid full

av lugn i sin blick han litade på mej han trodde på mej han viste min kapacitet att arbeta hårt och att svettas för det var han som lärde mej hårt arbete jag minns när

han sa till mej när jag stog med yxan och högg ved när jag var sju år det ska vara mindre bitar Conny det är lika bra att göra det rätt i från början så du slipper stå och

göra om det och skämmas dom orden har blivit min ryggrad när jag arbetar vad det än är och jag gör så följer dom orden med mej och till baka till den läskigaste jag

upplevt i mitt liv efter 21 fängelse straff lite flera häktningar och arresteringar och 14 år här på rätts syk och jag har sett våld eller hur föräldrar misshandlar sina egna barn

på det sätt att dom baktalar barnet som hämnd mot den andra föräldern efter en separation och det finns värre saker som har hänt jag blev våldtagen när jag var fem

eller sex år utom familjen och en som kladdade på mej och sög mej och jag var liv rädd jag var väll 9-10 år men det läskigaste är nog när jag var 5-6 år och pappa var

full och vi var vid farmors hus pappa jag mamma och min yngsta store syster och den var jätte mörkt ute det var kallt och vinter och pappa skulle åka spark på isen på

kanalen men mamma försökte hindra honom och grät och sa nej nej isen är för tunn men pappa sa det är ingen fara sparken bär upp tyngden vi grät alla och pappa

klappa mej på kinden och sa det är ingen fara jag är snart till baka och vi grät så mycket allihopa och han löft ner sparken på isen och börja åka in i mörkret meter

efter meter tills det bara bara konturer av honom innan han försvann och allt blev tyst ljudlöst och mörkt vi stog och grät inget syns eller lät alla bara stog och grät liv

rädda och så hördes det ett högt sprak i mörkret och mamma skrek neeeeej han gick igenom isen neeej vi bara stog och skrek hysteriskt mamma jag och min syster nej

nej nej !! jag skrek jag var så rädd mamma skrek och grina hysteriskt som min syster nej nej jag grät hysteriskt för första gången i mitt liv jag stog och titta i mörkret och

ropa pappa pappa pappa !!! och så såg jag någon förändring i mörkret något som rörde sej och kom närmare och det var pappa det var pappa det var pappa är det

sant jag stog länge och titta hysteriskt gråtande är det pappa är det pappa det är pappa han kom lugnt åkande till baka och sa isen är nog lite tunn en då när han gick

upp på bryggan så hoppade jag fram och krama honom hårt han höll vad ha lovade han kom till baks jag var så rädd jag var 5-6 år i dag är jag 42 och det var min första

rädsla och den starkaste en i dag med allt jag har gått igenom och sett runt om kring mej så var det redan då jag skrämdes till verkligheten av tystnaden mörkret och

kylan att jag kanske aldrig mer skulle få se någon som jag älskade så starkt preses som min stackars mor det här är mitt läskigaste minne i från Åkersberga vid farmors

hus i Åkersbro vid kanalen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten